

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 287

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 octombrie 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
537. — Decret privind revocarea din funcție a unui judecător financiar.....	2	Decizia nr. 165 din 4 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ și a art. 330 ² din Codul de procedură civilă.....	10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 25 din 5 februarie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	2-4	★	
Decizia nr. 154 din 3 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă.....	4-5	Decizia nr. 232 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ și a art. 330 ² din Codul de procedură civilă.....	11
★		★	
Decizia nr. 51 din 18 martie 1997 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	6-7	Decizia nr. 245 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă.....	12-13
Decizia nr. 237 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	8-9	★	
Decizia nr. 238 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	9	Decizia nr. 246 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	14-15
★		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		661. — Hotărâre privind categoriile de cheltuieli și obiectivele pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în bazinul hidrografic Barcău, în perioada 14-16 iunie 1997, în județele Bihor și Sălaj.....	15-16
		★	
		Rectificare	

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind revocarea din funcție a unui judecător financiar**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 107 alin. (4) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, având în vedere propunerea Plenului Curții de Conturi,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamna Bancea Lucia Nicoleta se revocă din funcția de judecător la Colegiul jurisdicțional al Camerei de Conturi a Județului Satu Mare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 21 octombrie 1997.
Nr. 537.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 25*)**

din 5 februarie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Florin Bucur Vasilescu — președinte
Costică Bulai — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin încheierile din 12 noiembrie 1996, 13 noiembrie 1996, 14 noiembrie 1996, 15 noiembrie 1996, 20 noiembrie 1996, 21 noiembrie 1996, 22 noiembrie 1996 și 26 noiembrie 1996, pronunțate în dosarele nr. 1.963/1996, 1.605/1995, 2.471/1996, 2.319/1995, 2.254/1996, 3.179/1995, 487/1996, 490/1995, 1.069/1995, 2.255/1995, 3.664/1995, 3.793/1995, 2.593/1996, 3.798/1995, 3.213/1995 și nr. 3.326/1995, precum și Secția de contencios administrativ, prin Încheierea din 6 noiembrie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 354/1996, au sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate ale dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocate de Herțu Elvira, Paulescu Ana Maria, Metulescu Bodocan Lucia Alexandra, Ghica Marcela, Trofin Petre, Georgescu Felicia, Vasile Constanța, Velicescu Nelu

Marius, Velicescu Paula, Diaconu Colintineanu Daniela-Irina, Constantinescu Traian, Dumitrescu Georgeta, Pardău Lia, Pardău Platon, Purcariu Petru Dumitru, Drăghici Gheorghe, Polizu Radu Alexandru, Coman Maria, Matic Constanța, Manea Florică, Georgescu Dinu Constantin, Pârvu Ileana, Pârvu Constantin, Iancu Cristina Maria, Popescu Angela Gabriela, Crețu Demetra Maria și Teodorescu Marius Dan, reclamânți-intimați în dosarele menționate mai sus.

Excepțiile de neconstituționalitate invocate formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 379C/1996, 382C/1996, 383C/1996, 384C/1996, 385C/1996, 387C/1996, 394C/1996, 395C/1996, 396C/1996, 397C/1996, 398C/1996, 401C/1996, 402C/1996, 403C/1996, 404C/1996, 405C/1996 și nr. 406C/1996.

În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, invocată de Herțu Elvira în Dosarul nr. 379C/1996, de Paulescu Ana Maria, Metulescu Bodocan Lucia Alexandra și Ghica Marcela în Dosarul nr. 382C/1996, de Trofin Petre în Dosarul nr. 383C/1996 și de Drăghici Gheorghe în Dosarul nr. 401C/1996 se susține că aceste dispoziții contravin pre-

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 154 din 3 iunie 1997, publicată la pag. 4.

vederilor constituționale ale art. 16, ale art. 20, ale art. 21, ale art. 41 alin. (1) și (2), precum și ale art. 128.

Crețu Demetra Maria și Teodorescu Marius Dan în Dosarul nr. 387C/1996, Polizu Radu Alexandru în Dosarul nr. 402C/1996, Coman Maria în Dosarul nr. 403C/1996, Matic Constanța, Manea Florică și Georgescu Dinu Constantin în Dosarul nr. 404C/1996, Pârvu Ileana și Pârvu Constantin în Dosarul nr. 405C/1995, precum și Iancu Cristina Maria și Popescu Angela Gabriela în Dosarul nr. 406C/1996, motivând excepția de neconstituționalitate ridicată, susțin că dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 15, ale art. 16, ale art. 41 alin. (1) și (2), ale art. 51, ale art. 125, ale art. 128, ale art. 130 alin. (1) și ale art. 135 alin. (6) din Constituție, precum și Declarația Universală a Drepturilor Omului și pactele internaționale la care România este parte. Totodată, se arată că prevederile legale atacate încalcă drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, stipulate în titlul II din Constituție, și principiul separației puterilor în stat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, invocată de Dumitrescu Georgeta în Dosarul nr. 396C/1996, se arată că dispozițiile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece încalcă principiile care statornesc separarea puterilor în stat, stabilitatea justiției și autoritatea de lucru judecat.

Velicescu Nelu Marius și Velicescu Paula în Dosarul nr. 385C/1996, Diaconu Colintineanu Daniela-Irina în Dosarul nr. 394C/1996 și Constantinescu Traian în Dosarul nr. 395C/1996, invocând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, arată că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 1 alin. (3), ale art. 6, ale art. 11 alin. (2), ale art. 16, ale art. 20, ale art. 135 alin. (1), ale art. 41 alin. (1), ale art. 128 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 2 din Legea nr. 47/1992.

În dosarele nr. 384C/1996, nr. 397C/1996 și nr. 398C/1996 Georgescu Felicia, Vasile Constanța, Pardău Lia, Pardău Platon și Purcariu Petru Dumitru susțin că textele art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 16 și ale art. 128 din Constituție.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanțele de judecată apreciază excepțiile invocate ca neîntemeiate.

Deoarece excepțiile de neconstituționalitate invocate se referă la aceleași dispoziții legale și pentru o mai bună administrare a justiției, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 382C/1996, 383C/1996, 384C/1996, 385C/1996, 387C/1996, 394C/1996, 395C/1996, 396C/1996, 397C/1996, 398C/1996, 401C/1996, 402C/1996, 403C/1996, 404C/1996, 405C/1996 și nr. 406C/1996 la Dosarul nr. 379C/1996, care a fost primul înregistrat, urmând a se pronunța asupra tuturor excepțiilor prin decizia de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale

330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Analizând excepțiile de neconstituționalitate invocate, se constată că, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să le soluționeze, fiind legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, statuând că ele sunt constituționale.

Cât privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă și obligatorie, Curtea Constituțională a modificat Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996 prin care se respinsese excepția de neconstituționalitate și a decis că dispozițiile art. 330¹ sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Rezultă că excepțiile de neconstituționalitate referitoare la art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocate în cauzele de față, sunt inadmisibile în limitele interpretării date, pentru că, așa cum s-a statuat prin Decizia nr. 107 din 2 noiembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 februarie 1995, o prevedere legală, declarată neconstituțională printr-o decizie a Curții Constituționale, nu poate face obiectul unei noi excepții. Faptul că Decizia Curții Constituționale nr. 96 din 24 septembrie 1996 a constatat neconstituționalitatea, în limitele interpretării date, nu conduce la o altă consecință, deoarece sensul deciziei este circumstanțierea legitimității constituționale a textului atacat. În acest sens, Curtea s-a pronunțat și prin Decizia nr. 92 din 12 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 20 decembrie 1995.

Referitor la dispozițiile art. 330² din Codul de procedură civilă, este de reținut că, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, Curtea a statuat că alin. 1 al acestui articol este neconstituțional, iar alin. 2 este constituțional. Având în vedere că o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi reiterată, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii, *erga omnes*, excepțiile privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt lipsite de obiect și, în consecință, urmează a fi respinse ca vădit nefondate. De asemenea, urmează să fie respinse ca vădit nefondate și excepțiile privind art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă, deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii Curții Constituționale.

Se constată că asupra dispozițiilor art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat tot prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, în sensul că ele sunt constituționale. Nici cu privire la aceste prevederi legale nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea practicii Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate invocate de Herțu Elvira, Paulescu Ana Maria, Metulescu Bodocan Lucia Alexandra, Ghica Marcela, Trofin Petre, Georgescu Felicia, Vasile Constanța, Velicescu Nelu Marius, Velicescu Paula, Diaconu Colintineanu Daniela-Irina, Constantinescu Traian, Dumitrescu Georgeta, Pardău Lia, Pardău Platon, Purcariu Petru Dumitru, Drăghici Gheorghe, Polizu Radu Alexandru, Coman Maria, Matic Constanța, Manea Florică, Georgescu Dinu Constantin, Pârvu Ileana, Pârvu Constantin, Iancu Cristina Maria, Popescu Angela Gabriela, Crețu Demetra Maria și Teodorescu Marius Dan în dosarele nr. 1.963/1996, 1.605/1995, 2.471/1996, 2.319/1995, 2.254/1996, 3.179/1995, 487/1996, 490/1995, 1.069/1995, 2.255/1995, 3.664/1995, 3.793/1995, 2.593/1996, 3.798/1995, 3.213/1995 și nr. 3.326/1995 ale Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, precum și în Dosarul nr. 354/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ, privind:

1. dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale 330⁴ din Codul de procedură civilă;

2. dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, constatând că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, Curtea Constituțională a statuat că prevederile acestui articol sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993;

3. dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, constatând că excepțiile invocate în legătură cu aceste prevederi sunt lipsite de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 5 februarie 1997.

PREȘEDINTE,

conf. univ. dr. Florin Bucur Vasilescu

Magistrat-asistent,

Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 154

din 3 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Herțu Elvira împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 27 mai 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 15 noiembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Herțu Elvira.

Prin Decizia nr. 25 din 5 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a statuat că art. 330 din Codul de procedură civilă este constituțional.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Herțu Elvira, pentru următoarele motive: cauza a fost judecată fără citarea părților, cu încălcarea dispozițiilor art. 85 din

Codul de procedură civilă; în mod arbitrar și ilegal s-a dispus conexarea mai multor dosare având cauză diferită, părți diferite și fără legătură între ele; Decizia nr. 25 din 5 februarie 1997 este nemotivată în fapt și în drept și face doar trimitere la practica Curții în materie.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, prin Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, apreciază că excepția invocată este nefondată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece Curtea, prin decizii definitive, s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330 din Codul de procedură civilă. Aceste decizii, în temeiul art. 145 alin. (2) din Constituție și al art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, sunt obligatorii *erga omnes* și au putere numai pentru viitor.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctele de vedere ale Senatului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs prin care se solicită casarea Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997, întrucât a fost pronunțată fără citare, deci cu încălcarea dispozițiilor art. 85 din Codul de procedură civilă, nu este întemeiat și urmează a fi respins.

Art. 85 din Codul de procedură civilă prevede că „judecătorul nu poate hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților, afară numai dacă legea nu dispune altfel”. Art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 pre-

vede că, atunci când excepția este vădit nefondată, soluția se adoptă de completul de judecată, cu unanimitate de voturi, fără citarea părților. Rezultă că dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 sunt derogatorii de la dreptul comun, ele invocându-se în ipoteza că „legea dispune altfel”. Dacă împotriva deciziei astfel pronunțate se exercită calea de atac a recursului, acesta se soluționează, în toate cazurile, cu citarea părților și a Ministerului Public.

Motivul de recurs potrivit căruia, în mod arbitrar și ilegal, s-a dispus conexarea acestui dosar la altele având cauză diferită, părți diferite și fără legătură între ele, este, de asemenea, neîntemeiat. Art. 164 din Codul de procedură civilă reglementează posibilitatea conexării mai multor pricini în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți, cât și din oficiu, de către instanță, atunci când există o strânsă legătură de obiect și cauză care să justifice judecarea împreună a unor cauze. În speță, obiectul dosarelor conexeate fiind excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții din Codul de procedură civilă, privind recursul în anulare, evident că între aceste dosare există o strânsă legătură, iar conexarea lor este justificată. De altfel, recurenta nu invocă nici o particularitate care să conducă la o soluție diferită în ce privește excepția invocată.

Nici motivul de recurs privind nemotivarea deciziei de fond prin trimiterea la decizii anterioare ale Curții nu este întemeiat. Potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta statuează numai asupra problemelor de drept, așa încât o prevedere legală nu poate fi constituțională într-o cauză și neconstituțională în altă cauză cât timp legitimitatea sa constituțională se determină prin raportarea acestei prevederi la dispozițiile sau la principiile constituționale, astfel cum dispune art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Pe cale de consecință, referirea la decizii anterioare prin care Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă nu înseamnă o nemotivare, ci, dimpotrivă, aplicarea consecventă a dispozițiilor constituționale și legale.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Herțu Elvira împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința din 3 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 51*)

din 18 martie 1997

referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Maria Bratu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin încheierile din 30 ianuarie 1997 (dosarele nr. 2.466/1996, nr. 2.461/1996, nr. 2.465/1996, nr. 2.366/1996, nr. 2.334/1996, nr. 2.335/1996, nr. 2.172/1996, nr. 2.163/1996, nr. 2.467/1996, nr. 2.469/1996, nr. 2.470/1996, nr. 2.473/1996, nr. 2.811/1996 și nr. 1.858/1996) și din 31 ianuarie 1997 (Dosarul nr. 2.789/1996) ale acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocate de Panaite Teodor Octavian, Slavu Grigore Stanislav, Popescu Elvira, Popescu-Cartianu Ana-Sofia, Popescu-Spirtaru Andrei Ion, Balotă Nicolae, Balotă Bianca, Dincă Emilia, Bratu Eugenia Teodora, Dumitrescu Maria, Ionescu Elena, Rădulescu Rodica Veturia, Marinescu Pleșoiu Maria Veronica, Pârvulescu Romeo Constantin, Ottescu Ioana Maria, Ardeleanu Elena, Cristescu Alexandrina și Manolescu Emanoil Ioan.

Prin Încheierea din 30 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.335/1996, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă arăta că intimații reclamanți Balotă Nicolae și Balotă Bianca au invocat și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 58/1991 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992.

Excepțiile de neconstituționalitate invocate formează obiectul dosarelor Curții Constituționale, după cum urmează:

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330 alin. 1 din Codul de procedură civilă a fost invocată de Manolescu Emanoil Ioan (Dosarul nr. 158C/1997). Din examinarea dosarului se constată că acesta nu și-a motivat excepția de neconstituționalitate invocată;

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă a fost invocată de Popescu-Cartianu Ana-Sofia (Dosarul nr. 148C/1997), Popescu-Spirtaru Andrei Ion (Dosarul nr. 149C/1997), Balotă Nicolae și Balotă Bianca (Dosarul nr. 150C/1997), Dincă Emilia (Dosarul nr. 151C/1997), Bratu Eugenia Teodora și Dumitrescu Maria (Dosarul nr. 152C/1997), Ionescu Elena (Dosarul nr. 153C/1997), Pârvulescu Romeo Constantin (Dosarul nr. 156C/1997) și Ottescu Ioana Maria (Dosarul nr. 157C/1997), pe motiv că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 1 alin. (3), art. 11 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 21, art. 41, art. 128 și ale art. 130 alin. (1) din Constituție, art. 6 din Convenția europeană a drepturilor

omului, art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 alin. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și încalcă „principiul autorității lucrului judecat și al stabilității hotărârilor judecătorești”, „ordinea de drept, drepturile și libertățile cetățenești”;

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă a fost invocată de Panaite Teodor Octavian (Dosarul nr. 145C/1997), Rădulescu Rodica Veturia (Dosarul nr. 154C/1997), Marinescu Pleșoiu Maria Veronica (Dosarul nr. 155C/1997), Ardeleanu Elena și Cristescu Alexandrina (Dosarul nr. 159C/1997), întrucât contravin dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 15, art. 16, art. 41 alin. (1), art. 49, art. 128 și ale art. 130 din Constituție. În motivarea excepției se mai susține faptul „că legiuitorul a creat o instituție care, în loc să asigure pe cetățeni împotriva unor eventuale abuzuri ale judecătorilor, îi lasă la discreția Parchetului”;

— neconstituționalitatea art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă a fost invocată de Slavu Grigore Stanislav (Dosarul nr. 146C/1997), pe motiv că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 16, art. 125 și ale art. 128 din Constituție;

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă a fost invocată de Popescu Elvira (Dosarul nr. 147C/1997), susținându-se că aceste dispoziții contravin art. 15 și art. 28 din Constituție, precum și „principiului stabilității raporturilor civile și al autorității lucrului judecat”.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța de judecată apreciază excepțiile invocate cu privire la dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă ca neîntemeiate și că prevederile art. 77 din Legea nr. 58/1991 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992 nu au incidență în cauzele supuse judecării. Astfel că, prin dispozițiile încheierilor, Curtea a fost sesizată numai cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Deoarece excepțiile de neconstituționalitate invocate se referă la aceleași dispoziții legale și pentru o mai bună administrare a justiției, urmează ca dosarele nr. 146C/1997 — 159C/1997 să fie conexe la Dosarul nr. 145C/1997, care a fost primul înregistrat, Curtea pronunțându-se asupra tuturor excepțiilor prin decizia de față.

CURTEA,

examinând actele și lucrările dosarului, încheierile de sesiune, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 237 din 17 iunie 1997, publicată la pag. 8, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 238 din 17 iunie 1997, publicată la pag. 9.

Codul de procedură civilă, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Analizând excepțiile de neconstituționalitate invocate, se constată că, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să le soluționeze, fiind legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă ca urmare a Deciziei nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996 și nr. 251 din 17 octombrie 1996, statuând că ele sunt constituționale. Nu au intervenit elemente noi, care să conducă la schimbarea soluției, astfel că excepția privitoare la acest text urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

Cât privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, la data invocării excepției de neconstituționalitate, textul avea următoarea redactare: „recursul în anulare se poate declara oricând“.

Prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate și, în noua redactare, art. 330¹ are următorul conținut:

„Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă.

Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.“

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel recursul în anulare împotriva hotărârilor jude-

cătorești irevocabile nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2. Motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute. Rezultă astfel că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția este în prezent lipsită de obiect și, în consecință, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

Referitor la dispozițiile art. 330² din Codul de procedură civilă, este de reținut că, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă ca urmare a Deciziei nr. 96 din 24 septembrie 1996, Curtea a constatat că alin. 1 al acestui articol este neconstituțional, iar alin. 2 este constituțional. Având în vedere că o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi reiterată, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, excepțiile privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt lipsite de obiect și, în consecință, urmează a fi respinse ca vădit nefondate. De asemenea, urmează să fie respinse ca vădit nefondate și excepțiile privind art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă, deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții.

Se constată că asupra dispozițiilor art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă Curtea s-a pronunțat tot prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, în sensul că ele sunt constituționale și, neintervenind elemente care să conducă la modificarea soluției, excepțiile urmează să fie respinse ca vădit nefondate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Conexează dosarele nr. 146C/1997 — 159C/1997 la Dosarul nr. 145C/1997.

2. Respinge ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate invocate de Panaite Teodor Octavian, Slavu Grigore Stanislav, Popescu Elvira, Popescu-Cartianu Ana-Sofia, Popescu-Spirtaru Andrei Ion, Balotă Nicolae, Balotă Bianca, Dincă Emilia, Bratu Eugenia Teodora, Dumitrescu Maria, Ionescu Elena, Rădulescu Rodica Veturia, Marinescu Pleșoiu Maria Veronica, Pârvolescu Romeo Constantin, Ottescu Ioana Maria, Ardeleanu Elena, Cristescu Alexandrina și Manolescu Emanoil Ioan în dosarele nr. 2.466/1996, nr. 2.461/1996, nr. 2.465/1996, nr. 2.366/1996, nr. 2.334/1996, nr. 2.335/1996, nr. 2.172/1996, nr. 2.163/1996, nr. 2.467/1996, nr. 2.469/1996, nr. 2.470/1996, nr. 2.473/1996, nr. 2.811/1996, nr. 1.858/1996 și nr. 2.789/1996 ale Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

— dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;

— dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, constatând că excepțiile invocate în legătură cu aceste prevederi sunt lipsite de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 18 martie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 237

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Popescu-Spirtaru Andrei Ion împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 18 martie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10 iunie 1997, în prezența recurentului, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 17 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 30 ianuarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Popescu-Spirtaru Andrei Ion.

Prin Decizia nr. 51 din 18 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale. Cât privește excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, s-a reținut că aceasta este lipsită de obiect, ca urmare a modificării textului prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 18 martie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Popescu-Spirtaru Andrei Ion, pentru următoarele motive: art. 330 din Codul de procedură civilă încalcă art. 21 și art. 41 din Constituție, dar nu în mod direct, ci prin omisiune, în sensul că textul prevede posibilitatea declarării recursului în anulare împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate „în afara limitelor atribuțiilor instanțelor judecătorești“, dar nu dă o definiție a acestui concept; cât privește art. 330¹ din Codul de procedură civilă, motivarea din decizia atacată este inexactă, întrucât modificarea acestui text prin Legea nr. 17/1997 operează *ex nunc*, iar nu și asupra recursurilor în anulare declarate înaintea modificării.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Nici una dintre autoritățile menționate nu a comunicat puncte de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Primul motiv de recurs, prin care se susține că art. 330 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 21 și ale art. 41 din Constituție prin omisiune, în sensul că textul nu definește înțelesul conceptului de limite ale atribuțiilor puterii judecătorești, este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Decizia nr. 51 din 18 martie 1997 se întemeiază pe decizii anterioare, obligatorii, ale Curții Constituționale — nr. 73 din 4 iunie 1996 și nr. 96 din 24 septembrie 1996 — în care constituționalitatea art. 330 din Codul de procedură civilă a fost pe larg analizată, alături de alte texte constituționale, și prin prisma dispozițiilor art. 21 și art. 41 din Constituție. Critica formulată în recurs, și anume că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece nu definesc conceptul de „limite ale atribuțiilor puterii judecătorești“, nu poate fi reținută. Controlul de constituționalitate nu poate privi omisiuni, deoarece, dintr-un legislator negativ, care este de natura rolului și funcției Curții Constituționale în asigurarea supremației Constituției, aceasta s-ar transforma în legislator pozitiv, ceea ce este de natura rolului și funcției exclusive ale Parlamentului, ca unică autoritate legiuitoare a țării.

Nici cel de-al doilea motiv de recurs, potrivit căruia excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu poate fi respinsă ca lipsită de obiect, datorită modificării textului, nu poate fi reținut.

Așa cum în mod corect s-a arătat și în decizia recurată, Curtea a fost investită cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, în redactarea potrivit căreia recursul în anulare putea fi declarat oricând. Prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate în sensul introducerii termenului de 6 luni înăuntrul căruia procurorul general poate declara recurs în anulare.

Potrivit practicii Curții, inclusiv Deciziei Plenului nr. III din 31 octombrie 1995 privind judecarea constituționalității unei dispoziții legale modificate ulterior invocării excepției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, dacă textul atacat a fost între timp modificat, sesizarea rămâne valabilă numai dacă textul, în noua sa redactare, conservă excepția de neconstituționalitate.

În speță, noua redactare a textului art. 330¹ din Codul de procedură civilă înlătură prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate cu care Curtea a fost investită conform art. 23 din Legea nr. 47/1992, astfel că aceasta a rămas fără obiect.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Popescu-Spiraru Andrei Ion împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 18 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 238

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Ionescu Elena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 18 martie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10 iunie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 17 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 30 ianuarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Ionescu Elena.

Față de cele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c) și ale art. 25 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că recursul declarat de Ionescu Elena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 18 martie 1997 este nul, fiind nemotivat.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 165

din 4 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, propunerea asupra recursului declarat de Niculescu Marius Alexandru împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 5 din 14 ianuarie 1997.*)

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 21 mai 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 4 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 18 octombrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Niculescu Marius Alexandru.

Prin Decizia nr. 5 din 14 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca tardiv recursul declarat de Niculescu Marius Alexandru împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 5 din 14 ianuarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 4 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 14 ianuarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 27 august 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 232

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Constantinescu Cezar împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997.*)

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 4 iunie 1997, în prezența recurentului, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 11 iunie 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru 17 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 14 ianuarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Constantinescu Cezar.

Prin Decizia nr. 40 din 27 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar cele ale art. 330² alin. 1 din același cod sunt neconstituționale. Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă s-a reținut că, urmare modificării acestui text prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Constantinescu Cezar, pentru următoarele motive: necitarea

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Constantinescu Cezar împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 22 octombrie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 245

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Zugrăvescu Ileana împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 iunie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 12 iunie 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 17 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 10 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Zugrăvescu Ileana.

Prin Decizia nr. 31 din 18 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Zugrăvescu Ileana, pentru următoarele motive: exercițiul căilor de atac trebuie să fie deschis în mod egal tuturor participanților la procesul civil, întrucât ei au drepturi și îndatoriri egale, în caz contrar încălcându-se art. 128 din Constituție; părțile care doresc să critice o decizie a instan-

țelor judecătorești au la dispoziție căi extraordinare de atac, care, absolut în toate cazurile, se pot exercita doar într-un anumit termen, în timp ce pentru recursul în anulare nu este stipulat un termen; prin recursul în anulare, procurorul general critică instanțele, pentru că și-ar fi depășit atribuțiile și că ar urma să apară o lege care să soluționeze cazurile ivite în temeiul Decretului nr. 223/1974, ceea ce este profund eronat, deoarece instanțele dispun de această competență chiar potrivit art. 4 din decret; se instituie pentru Ministerul Public o poziție privilegiată, încălcându-se astfel art. 128 din Constituție.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Nici una dintre autoritățile menționate nu a comunicat puncte de vedere până la pronunțare.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Primul și ultimul motiv de recurs, care vizează aceeași poziție, pretins privilegiată, a Ministerului Public în raport cu celelalte părți din proces, încălcându-se astfel dispozițiile art. 128 din Constituție, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Art. 128 din Constituție prevede că exercitarea căilor de atac se poate realiza în condițiile prevăzute de lege. O asemenea lege este Codul de procedură civilă și nici o dispoziție constituțională nu limitează dreptul legiuitorului la o anumită reglementare a unei căi de atac, cu condiția, desigur, de a nu aduce atingere altor texte constituționale. Cât privește dreptul exclusiv al procurorului general de a declara recurs în anulare, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 130 din Constituție, care prevăd că Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept. Cele două situații prevăzute de art. 330 din Codul de procedură civilă — când instanța a depășit atri-

*) Decizia Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997.

buțiile puterii judecătorești și când s-au săvârșit infracțiuni de către judecători în legătură cu hotărârea pronunțată —, în care procurorul general poate promova recurs în anulare —, relevă tocmai apărarea acestor valori fundamentale ale statului de drept.

Rezultă că, departe de a constitui un privilegiu, recursul în anulare reprezintă o modalitate legală de reparare a unor grave erori judiciare, care se realizează printr-o autoritate publică abilitată constituțional în acest sens.

Motivul de recurs potrivit căruia pentru recursul în anulare nu este stipulat un termen în care acesta poate fi promovat nu poate fi reținut, deoarece acesta este un aspect care privește art. 330¹ din Codul de procedură civilă, iar excepția de neconstituționalitate cu care Curtea a fost investită în acest dosar, prin Încheierea din 10 decembrie 1996, privește dispozițiile art. 330 din cod. Rezultă că excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă este ridicată pentru prima dată în fața Curții, în recurs.

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște „asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor“.

Rezultă, pe cale de interpretare, că ea nu hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața ei. Soluția contrară nu poate fi primită și pentru faptul că astfel s-ar încălca prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în sensul că, în fața instanței judecătorești, părțile sunt în drept să dezbată excepția, depunând dovezile și probele pe care le cred de cuviință și exercitându-și astfel drepturile procesuale ce le aparțin, ca în orice cauză

pendinte pe rolul unei instanțe judecătorești. În finalul acestei faze de dezbatere contradictorie, instanța însăși este obligată să-și exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate și să sesizeze, prin încheiere, Curtea Constituțională. Dacă aceste reguli se referă la condițiile în care poate fi sesizată Curtea pentru judecata în fond, este limpede că ele nu pot fi eludate în cazul în care Curtea soluționează pricina în recurs. Ceea ce imperativ nu este admisibil la judecata în fond nu poate deveni admisibil ca urmare a exercitării căii de atac a recursului.

Admiterea posibilității de a invoca excepția de neconstituționalitate pentru prima dată în recursul declarat la Curtea Constituțională ar înlesni exercitarea abuzivă a căii de atac de acela care, nesocotind legea, ar pune instanța în situația de a se pronunța în legătură cu noi probleme litigioase ce nu au fost avute în vedere la judecata în fond.

În sensul celor arătate sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 97 din 24 octombrie 1995 și nr. 77 din 25 iunie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996, și, respectiv, nr. 165 din 26 iulie 1996.

Și ultimul motiv de recurs, care privește modul în care a fost formulat recursul în anulare de către procurorul general, cu invocarea unui act normativ, Decretul nr. 223/1974, care nu mai este în vigoare, urmează a fi respins. Acest motiv de recurs privește fondul litigiului, care este de competența exclusivă a instanței judecătorești, Curtea Constituțională statuând, așa cum prevede art. 29 din regulamentul său de organizare și funcționare, numai asupra problemelor de drept.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Zugrăvescu Ileana împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 31 din 18 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 246

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Popovici Petre Constantin împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 iunie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 12 iunie 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 17 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 10 ianuarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Popovici Petre Constantin.

Prin Decizia nr. 40 din 27 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că prevederile art. 330, art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale. Cât privește excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, s-a reținut că aceasta este lipsită de obiect, ca urmare a modificării textului prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Popovici Petre Constantin, pentru următoarele motive: Decizia nr. 40 din 27 februarie 1997 a fost pronunțată fără citarea părților; dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă și cele ale art. 24 din Legea nr. 112/1995 sunt vădit neconstituționale, deoarece încalcă principiul egalității armelor, în sensul că dreptul de a introduce recurs în anulare este rezervat numai procurorului general, „nefiind la îndemâna celorlalți cetățeni”, iar exercițiul acestui drept „lasă un evident aspect de subiectivism, concretizat în ultima perioadă de timp prin promovarea acestui recurs la cererea chiriașilor” și motivele prevăzute de lege pentru declararea recursului în anulare „se regăsesc la alte căi de atac, ce sunt la dispoziția părților”.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Nici una dintre autoritățile menționate nu a comunicat puncte de vedere până la pronunțare.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Primul motiv de recurs, referitor la necitarea părților la judecata în fond, este neîntemeiat și urmează a fi respins. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede la art. 24 alin. (2) că, atunci când excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor completului de judecată, fără citarea părților. Împotriva deciziei se poate exercita calea de atac a recursului care, în toate cazurile, se soluționează cu citarea părților și a Ministerului Public, asigurându-se în felul acesta posibilitatea pentru părți de a-și formula apărările în fața Curții Constituționale.

Nici cel de-al doilea motiv de recurs nu este întemeiat și va fi respins.

Recurentul susține că dispozițiile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă încalcă principiul egalității armelor, iar exercitarea căii de atac a recursului în anulare, numai de către procurorul general, nu și de către ceilalți cetățeni, creează posibilități de subiectivism. Se susține și că motivele prevăzute de lege pentru declararea recursului în anulare se regăsesc la alte căi de atac care sunt la dispoziția tuturor părților.

Criticile formulate de recurent nu țin seama de rolul și funcțiile Ministerului Public în sistemul autorității judecătorești, reglementate de Constituția României. Potrivit art. 130 din Constituție, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept. Or, potrivit art. 330 din Codul de procedură civilă, recursul în anulare poate fi introdus doar în cazuri deosebite, care aduc direct atingere celor două valori superioare ale statului de drept, arătate mai sus. Spre exemplu, încălcarea principiului separației puterilor în stat sau săvârșirea unor infracțiuni de către judecători sunt fapte care lezează grav atât ordinea de drept, cât și interesele generale ale societății. Asemenea fapte impun intervenția Ministerului Public pe căile pe care legea i le pune la dispoziție, cea care va decide însă fiind, desigur, Curtea Supremă de Justiție. Dispozițiile art. 130 din Constituție, referitoare la rolul și funcțiile Ministerului Public, se coroborează cu cele ale art. 128 din legea fundamentală, care prevăd că exercitarea căilor de atac se face în condițiile legii, astfel că rezervarea recursului în anulare doar în competența procurorului general nu contravine nici un text constituțional. De altfel,

*) Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 22 octombrie 1997.

Codul de procedură civilă rezervă și părților procesului civil posibilitatea exercitării unor căi de atac, inclusiv extraordinare, cum sunt revizuirea și contestația în anulare.

Cu referire la susținerea recurentului privind posibilul subiectivism în declararea recursului în anulare, revine instanței de judecată să aprecieze dacă recursul introdus se încadrează sau nu în dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă.

Cât privește excepția de neconstituționalitate a art. 24 din Legea nr. 112/1995, se constată că aceasta este pentru prima dată ridicată în fața Curții, în recurs.

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște „asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor”.

Rezultă, pe cale de interpretare, că ea nu hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața ei. Soluția contrară nu poate fi primită și pentru faptul că astfel s-ar încălca prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în sensul cărora, în fața instanței judecătorești, părțile sunt în drept să dezbată excepția, depunând dovezi și probele pe care le cred de cuviință și exercitându-și

astfel drepturile procesuale ce le aparțin, ca în orice cauză pendinte pe rolul unei instanțe judecătorești. În finalul acestei faze de dezbatere contradictorie, instanța însăși este obligată să-și exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate și să sesizeze, prin încheiere, Curtea Constituțională. Dacă aceste reguli se referă la condițiile în care poate fi sesizată Curtea pentru judecata în fond, este limpede că ele nu pot fi eludate în cazul în care Curtea soluționează pricina în recurs. Ceea ce imperativ nu este admisibil la judecata în fond nu poate deveni admisibil ca urmare a exercitării căii de atac a recursului.

Admiterea posibilității de a invoca excepția de neconstituționalitate pentru prima dată în recursul declarat la Curtea Constituțională ar înlesni exercitarea abuzivă a căii de atac de acela care, nesocotind legea, ar pune instanța în situația de a se pronunța în legătură cu noi probleme litigioase care nu au fost avute în vedere la judecata în fond.

În sensul celor arătate sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 97 din 24 octombrie 1995 și nr. 77 din 25 iunie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996, și, respectiv, nr. 165 din 26 iulie 1996.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Popovici Petre Constantin împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 40 din 27 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind categoriile de cheltuieli și obiectivele pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în bazinul hidrografic Barcău, în perioada 14—16 iunie 1997, în județele Bihor și Sălaj

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă categoriile de cheltuieli de capital și obiectivele pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în bazinul hidrografic Barcău, în perioada 14—16 iunie 1997, în județele Bihor și Sălaj, și consolidarea zonelor calamitate, prevăzute în anexa la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă, în primă urgență, alocarea sumei de 950 milioane lei din Fondul de intervenție la dispoziția

Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 1997, pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale și pentru consolidarea zonelor afectate de inundațiile produse în județele Bihor și Sălaj, în perioada 14—16 iunie 1997.

Art. 3. — Până la elaborarea și aprobarea documentațiilor tehnico-economice, potrivit legii, se aprobă deschiderea finanțării obiectivelor prevăzute la art. 1, pe bază de liste

de lucrări estimative cantitativ și valoric, strict necesare începerii de urgență a execuției.

Decontarea lucrărilor executate se va face pe baza situațiilor de lucrări executate și însușite de beneficiar.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în bugetul de stat și în bugetul Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, pe anul 1997.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministrul apelor, pădurilor și protecției mediului,
Ioan Oltean
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 21 octombrie 1997.
Nr. 661.

ANEXĂ

CHELTUIELILE ȘI OBIECTIVELE
pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale (14–16 iunie 1997)
și pentru protejarea zonelor calamitate în județele Bihor și Sălaj

Nr. crt.	Denumirea obiectivului	Valoarea totală (mil. lei)	Program 1997 (mil. lei)	Capacități P.I.F.
0	1	2	3	4
1.	Executarea de banchete împotriva infiltrațiilor la digurile vechi executate pe Râul Barcău pe sectorul Sălard–frontieră	10.000	600	17,4 km reg.
2.	Regularizarea văilor Frumoasa și Borumlaca în localitatea Suplacu de Barcău	7.500	350	8 km reg.
3.	Supraînălțare dig mal drept al Văii Inot la Marghita	1.500	—	3 km reg.
4.	Executarea unui deversor pe malul stâng al Râului Barcău, în zona Văii Vechi (amonte de Marghita)	500	—	—
5.	Prelungirea digurilor de remuu pe Valea Sănnicolau	1.000	—	2,5 km dig
6.	Lucrări de colectare și de evacuare a apelor din incinta polderului Sălard	1.000	—	—
7.	Refacerea lucrărilor hidrotehnice calamitate în Bazinul hidrografic Barcău	600	—	—
8.	Regularizarea Râului Barcău pe sectorul Nușfalău–Marca, județul Sălaj	18.000	—	17 km reg.
TOTAL:		40.100	950	

★

RECTIFICARE

În Legea nr. 146/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, se fac următoarele rectificări:

- la art. 18 alin. (3), în loc de: „taxa judiciară de timbru“ se va citi: „taxa de timbru“, iar în loc de: „taxa judiciară de timbru se constituie“ se va citi: „taxa de timbru se restituie“;
- la art. 23 alin. (1), în loc de: „următoarele cauze“ se va citi: „următoarele cazuri“;
- la art. 26 alin. (1), în loc de: „taxele judiciare de timbru“ se va citi: „taxele de timbru“.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.